

Terry Fox

Dnes si to pořadatelé užili, od 7 hodin stavěli lešení, připravovali trať a chystali vše potřebné pro akci s názvem **Běh Terryho Foxe**. Úsilí všech těchto lidí mohlo být zmařeno díky milcům pořádku, kteří odklidili některé lavičky a fáborky, které vyznačovaly trasu. Jsme rádi, že taková lidé jsou ještě mezi námi, ale proč zrovna dnes?! Start, který byl plánován na 10⁰⁰, se odložil kvůli velkému zájmu o čtvrt hodinku. Běhu se zúčastnilo necelých 400 lidí a vybralo se téměř třicet tisíc korun na konto Běhu Terryho Foxe: 1476257-068/0800 u České spořitelny. Pokud chcete podpořit výzkum a boj proti rakovině nemusíte se omezovat pouze na Běh a můžete poslat finanční příspěvek na toto konto.

Několik kluků na kolech dorazilo do cíle během pár minut. V těsném závěsu za nimi doběhl první běžec. Předjezdec plnil také úlohu posledního účastníka, a tak hned jak dovedl cyklisty do cíle jel tuto trať znovu. Podle odhadu měl dohnat poslední účastníky někde u skleníku, ale podařilo se mu to již za lávkou. Toto bylo způsobeno jednak pozdním startem této skupinky s malými dětmi, jednak tím, že si tento pochod skutečně vychutnávali.

A o to přesně v Terry Foxovi jde, jednat dle olympijského hesla: "Není důležité vyhrát, ale zúčastnit se." Vždyť šlo o to dopřát si radost z toho, že někomu pomůžeme, nemluví o tom, že (snad) příjemně a užitečně strávíme nedělní dopoledne.

Pro všechny do cíle dorazivší byly připraveny poukázky na občerstvení, a tak se u stánků s pitivem udělal celkem velký nával.

Chtěl bych poděkovat všem, kteří se zúčastnili, pomohli mi připravit trať a lešení, stejně tak jako našim pořadatelkám, které vybíraly peníze a předávaly trička, čelenky a další předměty na památku této události. Díky!

Eda

Pokračování ze předku

Ze má každá kapela oddané fanoušky, nám předvedli dva vlasatí bořici, kteří řádili na Bokomaře, jak jen to jde, a doprovázeli svoje oblíbence bubnováním na pódium. Pořád vykřikovali různá oslavná hesla a tleskali jak o život. AG FLEci přijeli na poslední chvíli a zpočátku byli dost překvapeni poněkud ospaloučkým publikem. Není divu, když začínali hrát až o půl dvanácté. I pořadatelky, co měly na starosti květiny, se nechaly zmást délkou koncertu a chtěly Flekům předat kytky už po 3. písničce. Naštěstí byly včas zadrženy.

Bylo to opravdu náročný, když ještě na konci čekala na diváky masožroutská hostina. Ale na druhou stranu neznám lepší pocit, než zalízt do spacáku s plným žaludkem...

Sonic

Matějovo nocturno

Zítra spolu poletíme na čarovném koberci, poletíme nad lesy, poletíme nad mořem, poletíme domů, a zase zpátky ven. Psi budou zalézat do stanů, slabší povahy budou plakat. I ten pochůzkář se psem, co stává před Černým orlem, však bude vlnit svými boky, avšak žízaly ne, ty boky nemají. Žízaly budou vlnit kroužky.

No, vlastně tady mám napsat, že Matěj zítra zahrraje spolu s asi osmi speciálními hosty, že uslyšíme: Gong, buben djembe, didgeridoo, housle, skřipky dyndy, dudy, keyboard, saxofon, krabičky a efekty. A to vše v komponovaném pořadu **Nebe a dudy** (minulost, současnost a budoucnost světa). Určitě navštivte tuto jedinečnou hudební performanci lidových písní budoucnosti, protože nejen nebudete litovat, ale dokonce byste se mohli i dobře pobavit.

ZPRAVODAJ -13/99 - Během roku velmi nepravidelný, zato o Prázdninách v Telči každodenní... Jeho stránky jsou číslovány a po vložení do desek u nás zakoupených vytvoří skromnou připomínku toho, že se máme...
Redakce: Tuřín, Eda, Sonic, Ondra; medved@jitel.cz, vychází též na internetu: http://webhouse.cz/telc_folk

připravováno
s radostí
♥ a láskou ♥

Prázdniny v Telči

letos třináctý
skoumavý

neděle

Z P R A V O D A J

8.8.99

Prázdniny v Telči totiž nejsou festival, ale způsob života!

Všem náruživým stěžovatelům

Festival je obrovské zvíře, potvora s deseti nohama a dvánácti rukama, a tak občas neví, kam hlavu složit. Snažíme se přes všechny kixy udržet pohodovou náladu, proto bychom byli rádi, kdyby se tady na nikoho nekřičelo, nevyhrožovalo a nenadávalo. To platí jak pro nespokojence vnější, tak i pro muzikanty a umělce. Rádi bychom tady zachovali klid a o všech vašich připomínkách si v poklidu promluvíli. Kdo na nás přijde pouštět hrůzu, už tady prostě příští rok hrát nebude. Nenecháme si kazit tyto nádherné prosluněné dny. Již několik lidí nám bylo křičet na štábu, pak odešli, a my jsme si řekli: „...hmmm, aby mu nepraskla cévka.“ Když na sebe budeme hodnější, bude to, myslím příjemnější pro všechny strany.

Tuřín

Nocturna:

Petr Skoumal

zámek

Cymbelín

taky zámek

Zítra na zámku:

**P.Milcová , V. Redl,
S. Janoušek a J. Marshall**

Zítra na kocourech:

Jauvajs

Masožrouti

Včerejší večer masožroutů byl opravdu maratonský, trval rekordní 4 hodiny, během nichž se na podiu vystřídaly 4 kapely. Jako první nastoupila kapela z Německa Kretschmars stille. Zajímavé je, že s nimi nikdo nezpíval. A nebylo to tím, že by se snad jejich hudba nelíbila. Diváci se nepřidali ani k druhému seskupení, které se jmenovalo Znenadání. Tento vokální desetičlenný soubor se totiž tak dobře poslouchal, že zpívat s nima by byl hřích. Při tom pěveckém maratonu byla velmi vítaná kulturní vložka v podání Jablonského. Ten měl dlouhý oslavný proslov ke všem masožroutům. Vegetariány politoval, a aby nepřišli zkrátka, přečetl jim pár receptů ze své nové vegetariánské kuchařky Bez masa, bez chuti. Nad recepty typu Ragú ze spadlých jablek, Ragú ze spadlých Windows, pečená novinářská kachna, Houska s rohlíkem podávané s chlebem se všem sbíhaly sliny. Ale největší úspěch nakonec stejně sklídl úryvek z volného pokračování úspěšné telenovely Masový vrah zabil Esmeraldu.
Pokračování na zadku....

Stopování

Jednou v sobotu jsem potřeboval jet do Jihlavy, a že teda ráno v sedm vstanu a půjdu na vlak. Vzbudil jsem se o půl deváté a šel jsem se podívat, co mi jede. NIC. Co mi zbývalo jiného, než jít stopovat. Vydal jsem se směr Jihlava. Snaživě jsem vystavoval svůj třicíci palec očím řidičů. Po sedmi kilometrech svižné chůze mi konečně zastavilo auto Škoda 120 L jihlavské poznávací značky. Řidič mi oznámil, že mě vezme jen do Třeště. Aspoň něco. V Třešti jsem si koupil svačinu a vydal jsem se dál. Blížila se dvanáctá hodina a spolu s ním jsem se já blížil k Jezdovicím. Věděl jsem, že pojede vlak, který bude Jihlavy jsem dojel stejně, jak kdybych ušetřil deset korun. A tak bych chtěl poprosit všechny řidiče, co mají trochu místa: BERTE STOPAŘE! Možná jim jen něco ujelo!

-Páši-

Vlasta Redl

Vlasta Redl se narodil v Poličné, což je vesnice, která se stala v průběhu let součástí Valašského Meziříčí. Prázdniny (bohužel ne ty Telčské) trávil na Horehroní, místě z nějž bylo do nej-bližšího města skoro 40 kilometrů. V osmnácti se se odstěhovali do Pod-lesí. Vzhledem k tomu, že z obou míst to měl do Meziříčí 25 minut cesty, hlásí se k němu stále. Hudba Vlasty Redla má za námět spoustu lidových písní či historek. Samozřejmě vlastní tvorba má nezastupitelnou úlohu v jeho reper-toáru. Je to zajímavé kolik písničkářů a kapel se vrací k lidové hudbě (Žalman, Českomoravská hudební společnost a další). Při rozhovoru se členy kapely jsem se dozvěděl, že například píseň Byl raz jeden král uhorský je stará již několik století a při poslechu se originál velmi liší od současné verze (jo pokrok je pokrok a také písně se vyvíjí). Snad nám i dnes zahrají hity jako V hornomdolnom, Ej, dudy moje, Vracaja sa dom, Husličky a Rehradice.

Eda

Poselství národům

Ovzduší je naplněno hvězdami, a my, živí tvorečkové, se potácíme tou nádhernou směsicí barev a zvuků. Přes neskutečnou hloubku - svých - myšlenek jsme všichni spojeni pupeční šňůrou lásky. Lásky k přírodě, lásky k bližnímu a hlavně lásky k hudbě. Ať už má jakoukoliv podobu, vřít za hudbu jest možno považovati i tlukot vlastního srdce! Nebo možná to je ta hudba, která dává tu pravou podobu těm neskutečně libým tónům našich nástrojů.

To, co prožíváme tady v Telči, je jen nepatrná ukázka toho, jak by měl vypadat celý náš život.

Lidičkové, žijte hudbou!

Kapr

Prosím nálezce háčkované obdélníkové peněženky s kartičkou pojišť'ovny (jm. Xenie Himmerová), snubním prstýnkem (!!!) a obnosem asi 500Kč (i bez něj) o vrácení na štáb. Moc díky!!!

PS: Pozvu na pivo!

Petr Skoumal

Nokturno Petra Skoumala zazní již dnes večer na zámku. Po přehršli piva a svižného tempa na zimáku jistě přijde vhod pár chvil s člověkem, který nám má určitě hodně co říci a dokáže nás hezky připravit ke klidnému spánku.

Folk Team

Skupina Folk Team, reprezentující intelektuální větev našeho folku, vznikla na přelomu let 1973-1974 příchodem Tomáše Úlehly (flétna, klávesy, zpěv) ke dvojici Pavel Kopřiva (housle, slovo) a Roman Venclovský (kytara, zpěv). Na začátku osmdesátých let skupina prodělala řadu personálních změn, přicházeli a odcházeli všemožní členové, až se skupina roku 1983 dostala do podoby, kdy tři zakládající členy doplnil Ivan Huvar (kytara, zpěv).

Vedle dominující vlastní tvorby skupina zhudebňovala poezii (Hrabě, Kainar, Orten), hlavní repertoár je dílem dvojice Venclovský-Huvar, jejich písně Člověk je jak den a Ptačí song získaly Autorskou Portu 1985 a 1986. Folk Team vyniká nezaměnitelným skladatelským rukopisem, expresivním vokálem R. Venclovského a metaforickými texty I. Huvara, což ostatně můžete sami posoudit dnes večer na zámku.

Tuřín podle T. Fraita

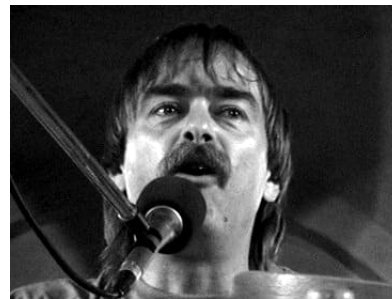
Bokomara

Ve věřejším Zpravodaji bylo mylně uvedeno o Lubošovi Javůrkovi, že: "To se vždycky našte, všechny vyhází a složí zcela novou kapelu." Jak nám bylo vysvětleno, tento výrok se nezakládá na pravdě. Dále jsme se dozvěděli pouze o třech CD namísto pěti. Pardon

Pavla Milcová

V minulosti koncertovala s Radúzou nebo s Nerezy. Poté, co vystudovala angličtinu na Univerzitě Karlově, nahrála s irskou skupinou Celtic Ray hudbu pro divadlo Kolowrat k inscenaci Vyhnanci od Jamese Joyce. Její album Benighted je celé v angličtině a jsou na něm velmi zajímavé práce s hlasem, tak jako aranžmá opírající se hlavně o zvuk kytar.

Slávek Janoušek

Zítří na večer vystoupí na zámku také Slávek Janoušek. Takto charakterizoval sám sebe: „Kdesi jsem slyšel, že lidi se dělí na ty, kdo mají pocit křivdy a ty, kdo mají pocit viny. Já spíš patřím k těm druhým. Pořád si říkám, že jsem ještě neudělal dost pro to, aby se to nějak změnilo, aby to tu nějak vypadalo. Taky mívám občas dojem, že jsem archeolog a ty písničky vlastně nepíšu, jenom je doluji z nějaké vrstvy, kde existují. Jen štětečkem opatrně ometám přilepenou hlínu, snažím vyprostit ji a nepoškodit.“

!!! Těšíme se na zatmění slunce !!!